

DEELgenoot

Periodiek van de Historische Kring Blaricum

NUMMER 70

NAJAAR 2012

Agenda 2013

tot 21 april

Oude Blaricumse affiches en kalenders.

15 april

Jaarvergadering.

30 april tot medio augustus

Luchtfoto's en kaarten van Blaricum.

De tentoonstellingen worden gehouden bij de Historische Kring, Brinklaan 4A. Ze zijn te bezichtigen donderdags van 20.00 - 22.00 uur en zaterdags van 14.00 - 16.00 uur. De toegang is gratis.

Inhoudsopgave

Van Bestuurszijde	1372
Actie - Reactie - Errata	1378
Bert Brugman's Marionettentheater	1380
Nieuwe aanwinsten	1388
Schilders zijn net classificeerders	1390
Expositie schilderijen, tekeningen en litho's van Sal Meijer	1400
Oude advertenties	1402
Verhalenbundel 'De dood van een erfgooiër'	1403
Singellezing 2011 (deel 3)	1404
Levensverhalen schrijven	1416

Foto voorpagina: Dappere Dodo - Bert Brugman's Marionettentheater

Bestuur

Voorzitter:	J.A.M. Vos	Driftlaan 35
Secretaris:	V. ten Broeke-Abels	Driftlaan 21
Penningmeester:	P.M.A. van den Breemer	Schoolstraat 2
Leden:	K. Majoor, G.H. Machielse, R.P. Machielse	

Ere-leden:

J. Verwaal, W.J.A. Visser en A.J.G. Lindeman

Leden van verdienste:

A. Boersen-de Jong, J.Goes, F.J.J. de Gooijer, N.J.J. de Jong,
H.E. Klein, R.P. Machielse en H. Rigter

Opmaak/beeldbewerking: Ton Hartong

Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of welke andere wijze dan ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteurs.

Redactieadres: Brinklaan 4/A 1261 ER Blaricum

E-mail: Redactie@hkblaricum.nl

ISSN 2213-2309

Voor u ligt de wintereditie van ons periodiek de 'Deelgenoot' waarin de redactie weer gezorgd heeft voor een gevarieerd aanbod van artikelen.

Eindelijk hebben we ruimte gevonden om het laatste deel van de lezing over de Singel te publiceren.

In het interview van Karin van der Raad komt de Blaricummer Henk Machiels aan het woord terwijl het wel en wee van 'Brugman's Marionettentheater' door mevrouw Van der Schaal uitgebreid wordt belicht. Een stukje over Sal Meijer en nog wat andere zaken completeren deze uitgave.

We zijn verheugd dat AH Blaricum onze vereniging sponsort met een vaste bijdrage per jaar. In ruil daarvoor krijgt AH een halve advertentiepagina ter beschikking. Wellicht dat andere bedrijven ook van deze mogelijkheid gebruik willen maken. U bent van harte welkom.

Presentatie HKB op Oranjewei

Ook dit jaar deden we op een stralende zondagmiddag 19 augustus weer mee aan de verenigingenpresentatie.

In de kraam van de HKB die voorzien was van een vier meter breed spandoek,

lagen zoals gewoonlijk onze boeken met klassenfoto's tentoongesteld. Er werd gretig gebruik gemaakt van de mogelijkheid aanvullingen te geven op de namenlijsten bij de foto's. Bovendien waren al onze in eigen beheer uitgegeven boeken te koop. Het boek 'Heb je nog nieuws...?!' van Frans Ruijter was het meest in trek.

Naast een goed verkoopresultaat bracht deze middag ook twee nieuwe leden op.

Open Monumentendagen 8 en 9 september

Na een intensieve voorbereidingsperiode zaten Vera ten Broeke en Bep Machielse dit zonnige weekend bij de informatiestand van de HKB op de Algemene Begraafplaats aan de Woensbergweg. Drieëndertig door ons geselecteerde graven van landelijk en plaatselijk bekende Nederlanders waren voorzien van een markeringsteken en een zonnebloem. Bij de stand konden niet-leden Deelgenoot 69 aanschaffen waarin een beschrijving staat van de personen en een plattegrond van de route langs de 33 graven. Meer dan 85 personen hebben de begraafplaats bezocht tijdens deze twee dagen. Waarschijnlijk door alle andere activiteiten in het dorp waren het er minder dan we gehoopt hadden.

Ateliërdagen en tentoonstellingen

In hetzelfde weekend werd de Ateliërroute gehouden waarvoor Cees Wijsman voor de vijfde keer zijn aquarellen, acrylschilderijen en sculpturen in ons onderkomen 'Achter de Deel' exposeerde. De tentoongestelde werken waren te bezichtigen tot 3 november. Tijdens dit expositieweekend werden 225 bezoekers genoteerd.

Vanaf 10 november tot medio april 2013 exposeren we recente en oude Blaricumse affiches en kalenders. Indrukwekkend is een aantal afkondigingen en verordeningen in de Nederlandse en Duitse taal die tijdens de Tweede Wereldoorlog op een aantal plaatsen het Blaricumse dorpsbeeld bepaalden. Tevens is de complete collectie kalenders, geschenken door Bep en Arjan Greefkes, van wijlen Adinda Lichtenstein-Greefkes te zien. Adinda maakte foto's van Blaricumse boerderijen, huizen en wegen die ze verwerkte in haar kalenders.

1947 - Affiche Blaricumse paardendagen

Presentatie TVE-boek (Tussen Vecht en Eem)

Op vrijdag 26 oktober werd de nieuwe bundel 'De dood van een Erfgooier' gepresenteerd bij de Historische Kring Blaricum. Deze fraaie bundel, uitgegeven door BDU Boeken uit Barneveld, is in full color gedrukt en bevat 144 verhalen over spannende, schokkende, amusante en verrassende verhaaltjes uit het gebied van Gooi en Eem.

Burgemeester mevrouw De Zwart-Bloch ontvangt van Henk Michielse het tweede exemplaar van het boek 'De dood van een erfgooiër'

*Gedenkteken erfgooiër
Hendrik Smit*

Nadat de voorzitter van de HKB de 38 genodigden had verwelkomd gaf hij het woord aan mevrouw Roodbeen van BDU Boeken. Zij vertelde hoe de bundel tot stand was gekomen waarna oud-redacteur Henk Michielse inging op de verschillende verhalen. Talloze auteurs, onder andere onze oud-secretaris Jan Verwaal, hebben medewerking verleend aan de bundel. Daarna werd het eerste exemplaar overhandigd aan de heer Smit, een nazaat van Hendrik Smit die tijdens de erfgooiers-opstand van 1903 werd neergeschoten bij het toenmalige meenthek aan de Schapendrift te Blaricum. Het tweede exemplaar werd overhandigd aan burgemeester mevrouw De Zwart-Bloch die in een geestig dankwoord TVE feliciteerde met de nieuwe bundel. Voorzitter Jan Vollers sloot het officiële gedeelte af waarna, onder het genot van een hapje en een drankje, de bundel bekeken en gekocht kon worden. Wat betreft bovengenoemde erfgooiër Hendrik Smit nog het volgende. Als u de oprit naar ons onderkomen ingaat, ziet u links van de ingang het gedenkteken dat ontworpen

is door K.P.C. de Bazel. Dit monument heeft jarenlang op het graf van Hendrik Smit op het St. Janskerkhof gestaan. Daarna is het terechtgekomen bij de Larense Steenhouwerij.

De Vereniging Stad en Lande heeft het plan opgevat het beeld te plaatsen op de plek waar Hendrik Smit destijds is neergeschoten. In verband met de herinrichting van het sportpark aan de Schapendrift staat dit beeld voorlopig bij de Kring.

Scholenproject

De Stichting Omgevingseducatie Noord-Holland heeft in 2011 een lespakket samengesteld voor de Blaricumse basisscholen. Op woensdag 10 oktober beet de protestants-christelijke Levensboomschool uit de Bijvanck het spits af. Zevenentwintig leerlingen uit groep acht en zes plus begeleiders arriveerden om 9.30 uur bij het gebouw van de Kring. Een andere groep begon aan een educatieve wandeling door het oude dorp terwijl onze voorzitter aan deze groep uit-

Scholendag Byvanckscholen enkele jaren geleden

leg gaf over de verschillende werkzaamheden van de Kring. Bij de oude ingerichte huiskamer vertelde hij over het leven in vroeger tijden en in de kelder van ons gebouw konden de kinderen aan de hand van een paar plattegronden zien hoe Blaricum zich ontwikkeld heeft vanaf 1832. Ook de oude gereedschappen en het materiaal uit de Tweede Wereldoorlog trokken veel aandacht. Na een glas limonade en uitleg over de archiefwerkzaamheden op onze bovenverdieping begon deze groep aan de wandeling door het dorp en kwam de andere groep ons gebouw bezoeken. Al met al een zeer geslaagde ochtend.

Contributie

Hoewel we het niet prettig vinden, is het toch noodzakelijk om nogmaals terug te komen op de betaling van de contributie. De Kring heeft na intensieve controle dit jaar helaas meer dan twintig leden die in gebreke waren gebleven moeten schrappen van de ledenlijst. De contributie-inkomsten dienen ter dekking van de kosten van ons onderkomen 'Achter de Deel' en vooral niet te vergeten de

drukkosten van ons periodiek de 'Deelgenoot'. Tevens verzorgen we van deze inkomsten een aantal evenementen voor u. Bij het verschijnen van deze 'Deelgenoot' zijn er nog steeds meer dan veertig leden die hun bijdrage van minimaal € 13,50 voor 2012 niet hebben voldaan. Er zijn er zelfs nog een paar bij die 2011 over het hoofd hebben gezien. We hopen dat zij deze bescheiden contributie spoedig zullen overmaken zodat we dit verenigingsjaar met een positief resultaat kunnen afsluiten.

Met vlag en/of wimpel

Aan de buitengevel van ons onderkomen hangt op de zaterdagmiddag de vlag van de gemeente Blaricum te wapperen. Als in alle Blaricumse tuinen zo'n vlag zou hangen, zou dat een fleurig geheel vormen en... saamhorigheidsgevoel geven

De officiële Blaricumse vlag

onder de zo gemêleerde Blaricumse bevolking.

De gemeentevlag (verkrijgbaar via de gemeente, zie hei&wei nr. 405) is bedoeld voor officiële gelegenheden en feestelijkheden in het dorp.

Omdat een vlag een redelijk kostbare aangelegenheid is, hebben we een WIMPEL laten ontwerpen van 30x250 cm, uitgevoerd in de gemeentekleuren sinopel (groen), lazuur (blauw) en silver (wit), voorzien van het Blaricumse korenbloemlogo.

De verkoopprijs bedraagt € 29,95. U kunt de wimpel per e-mail bestellen bij onze secretaris Vera ten Broeke-Abels, secretaris@hkblaricum.nl, of op de zaterdagmiddag van 14.00 - 16.00 uur in ons onderkomen 'Achter de Deel', Brinklaan 4/a te Blaricum. De levering is afhankelijk van de belangstelling.

Regeren is vooruitzien

We kunnen nog niet in details treden, maar het ligt in de bedoeling om van het zomer-nummer 2013 van de 'Deelgenoot' een speciale en unieke uitgave te maken. Tijdens de Atelierdagen viel in een gesprek met Cees Wijsman al snel de naam 'Bob ten Hoope'. Regelmatig is Cees op de maandagmiddagen in zijn atelier samen met Bob ten Hoope een paar afdrukken aan het maken van diens etsen. Het lijkt ons een aardig idee om deze nog nooit getoonde etsen bijeen te brengen in een speciale uitgave en er een tentoonstelling aan te wijden. De voorbereidingen zijn al in volle gang.

Kleurenlitho van Bob ten Hoope

Het bestuur wenst u veel leesplezier.

OPROEP **oude opnamen op film of video**

De Historische Kring Blaricum heeft in 2011 evenals in 2010 twee drukbezochte filmavonden gehouden. De films betroffen de geschiedenis van Blaricum en het Gooi zoals bijvoorbeeld diverse familiefilms, een film over het kindersanatorium 'Hoog Blaricum' en een film over de bevrijding in 1945. Deze films hebben we destijds kunnen aanschaffen bij het Nederlands Instituut voor Beeld en Geluid. Daarnaast ontvingen wij van de heer Gerbe van der Woude een aantal videobanden met registraties van diverse gemeentelijke evenementen.

Ongetwijfeld zullen er onder de inwoners van Blaricum mensen zijn die in het bezit zijn van **oude opnamen op film of video** die gemaakt zijn tijdens **diverse festiviteiten die in ons dorp** plaatsvonden.

Als u materiaal aan ons beschikbaar zou willen stellen, kunnen wij weer dvd's produceren om die te gebruiken voor een vertoning op filmavonden. Op deze manier hebben we dan ook weer een stukje Blaricumse geschiedenis voor ons archief.

Actie – Reactie - Errata

In deze rubriek kunt u reageren op onjuistheden in eerder verschenen uitgaves van de 'DEELgenoot'. Dit maal is met name gereageerd op het artikel over de Algemene Begraafplaats en de rondwandeling in Deelgenoot 69. Wij danken u voor uw correcties en suggesties.

Geachte redactie,

Bij een bezoek aan de Algemene Begraafplaats Blaricum heb ik dit weekend nummer 69 van DEELgenoot gekocht. Een mooi uitgevoerd boekwerkje. Alleen jammer dat u in de biografieën Gerrit den Braber in dienst van de VARA laat treden. Gerrit was een AVRO-man. In 1955 werd hij bij de AVRO medewerker op de radio-afdeling Jeugduit-zendingen, in 1960 werd hij daar hoofd van de Jeugdafdeling Televisie. Van 1966 tot 1978 werkte hij bij Phonogram en Polydor. In die periode maakte hij ook wel programma's voor de NCRV en de TROS. Van 1978 tot aan zijn pensionering in 1994 was hij weer in dienst van de AVRO. Bij de VARA is hij nooit in dienst geweest.

Gerrit den Braber

Met vriendelijke groeten,
Wilco Meijer Bergweg 72
1261 XZ Blaricum

Geachte redactie,

Chapeau voor deze fraaie uitgave. Is het graf van huisarts De Vries Robbé niet op deze begraafplaats? Mis ook Klaas Fernhout; ook niet een van de minste beeldende kunstenaars, zeker vergelijkbaar met W.F.G. Oversteegen.

Met groet
R. Post - Blaricum

Beste redactie,

Met belangstelling las ik in de Deelgenoot het artikel over de graven van bekende Nederlanders in relatie tot de Open Monumentendag 2012.

Mag ik u een aanvulling geven van een dorpsge-
noot die ook op onze algemene begraafplaats ligt?
Het betreft Prof. mr. dr. N.W. Posthumus (1880-
1960). Hij leefde met zijn gezin van 1958 tot 1960,
het jaar waarin hij overleed (in het St. Jan zieken-
huis te Laren) in Blaricum, aan de Steenakker.

Een paar feiten: Oprichter van het economisch-
historisch archief. Oprichter van het instituut voor
Sociale geschiedenis. Oprichter Rijksinstituut
voor Oorlogsdocumentatie RIOD, tegenwoordig

NIOD. Hoogleraar aan de Handelshogeschool Rotterdam. Hoogleraar han-
delswetenschappen Amsterdam (UvA). Hoogleraar economische en sociale
geschiedenis (UvA). Directeur wetenschappelijke uitgeverij Brill te Leiden.
Omdat ik zo trots ben op mijn vader wilde ik deze aanvulling graag geven.
Ik hoop dat de korte tijd dat hij mocht genieten van het wonen in ons dorp
hem toch een plaatsje in de annalen van de Historische Kring bezorgt.

Hartelijke groet, Rob Posthumus

PS. zijn graf (en dat van mijn moeder) ligt op de rij van Prof. Brouwer

Bij de Historische Kring zijn interessante uitgaves verkrijgbaar die te maken hebben met de geschiedenis van Blaricum.

ARTIKEL	PRIJS €	
Kroniek deel 2 (1905-1912)	Leden 12,50	Niet-leden 14,75
Kroniek deel 3 (1913-1918)	Leden 14,75	Niet-leden 17,00
Kroniek deel 4 (1919-1922)	18,50	
Kunstenaarsboekje	5,00	
Naamlijst kunstenaars	1,50	
Deelgenoot	2,25	
Wandelroute Blaricum	0,50	
Ansichten	0,50	
Alles over hooibergen <i>door Suzanne Jurgens</i>	10,00	
Heb je nog nieuws...?! <i>door Frans Ruijter</i>	24,95	

Bert Brugman's Marionettentheater

Het ontstaan van het theater

Dat wil ik ook, dacht Bert Brugman (1923) nadat hij een optreden had gezien van de Duitse poppenspeler Paul Brann in de Doelen in Rotterdam. Hij besloot een theaterzaaltje te creëren in een geschikte ruimte van het notariskantoor van zijn vader aan de Keizersgracht in Amsterdam.

In Nederland was de populariteit van het marionettenspel vrijwel uit het beeld verdwenen terwijl in het buitenland het poppenspel nog steeds in de belangstelling stond.

Bij het Concilie van Trente in de 16e eeuw werd het poppenspel uit de kerk verbannen.

Het marionettenspel had zich in de Middeleeuwen in Italië ontwikkeld in de kerk. Beeldjes uit de kerststal werden beweegbaar gemaakt en zo werden kerstspelen opgevoerd. Het woord 'marionet' betekent dan ook "maria'tje".

Paul Brann in 1936

Het eerste stuk dat Bert in zijn 'theater' opvoerde was 'Mesroer en de Grappenmakers', bijgewoond door zijn ouders en verdere familie, kennissen en vrienden. Zo'n 50 mensen hadden er plaats. Het 'Bert Brugman's Marionetten theater' was geboren. Omdat Bert via een comité van aanbeveling en recensies in kranten een steeds grotere groep belangstellenden kreeg maakte hij ook nog met een reizend gezelschap overal in Nederland furore. Hij had dan ook een eigen bestelwagen, vrolijk gedecoreerd door studenten van de Amsterdamse Academie voor Beeldende Kunst. De in het Gooi bekende Eelco ten Harmsen van der Beek (o.a. tekenaar van Flipje, het fruitbaasje van Tiel) ontwierp een reclamecampagne voor Bert Brugman, waarvoor hij vele tekeningen maakte. Zangspelen en kleine Operaatjes zoals 'Bastien en Bastienne' werden door zangers, poppenspelers en orkestleden live uitgeoerd.

In 1930 kreeg het theater een eigen zaaltje in de Van Breestraat in Amsterdam en werd het een beroepsgezelschap. Ook werd er steeds meer op uitnodigingen gespeeld.

De familie

De zangeres Frieda Frowein solliciteerde bij het theater. Bert en Frieda werden verliefd op elkaar en trouwden enige tijd later. Zij kregen zes zonen: Rik (1928) Joost (1930) Frans (1931) Tom (1932) Jaap (1934) en Vincent (1937). Allemaal hebben ze meegewerkt in het theater. Werden zij al wat bedreven in het maken van stemmetjes en enige techniek om de poppen te laten meebewegen dan werden zij vanzelf ingelijfd bij de poppenspelers.

De familie is in 1932 van Amsterdam naar Laren verhuisd. Zij hebben o.a. gewoond op de Akkerweg, later op de Engweg (het huis waar later Kees Schrikker woonde), Velthuysenlaan en later ook nog op de Torenlaan 35 in Blaricum.

Oorlogstijd

Intussen floreerde het theater. Er kwamen uitnodigingen vanuit het gehele land. Voor het vervoer van het theater en de attributen werd er gebruik gemaakt van een grote verhuiswagen. Maar toen er in de oorlog moeilijk aan benzine te komen was, moest men voor het verplaatsen van de poppen en attributen met het

De oude Ford op hoek Schoolpad/Jagersweg

De broers Brugman vlnr. Rik, Joost, Frans, Tom, Jaap en Vincent

openbaar vervoer. De bagage moest dus verminderd worden en zij kregen het voor elkaar om alles in twee handkoffers te krijgen. Eén met twintig poppen, de tweede met toneelbenodigdheden en decors. De poppen werden nog bewogen door middel van een kruishout. Daaraan zaten draden waarmee de bewegingen van de pop gemaakt werden. Toen het vervoer een probleem werd besloot Bert om met handpoppen te gaan werken. Het grote draadmarionettentheater maakte plaats voor een klein poppentheater en een maskerspel. Bert raakte toen gewend aan de directe manier van spelen wat het handpoppenspel mogelijk maakte en ontwikkelde een nieuw bewegingssysteem. Het werd een combinatie van draad-, hand- en stokpoppen. De stijl bleef echter zoals voorheen. Het lichaam van de pop is soepel. De kop zit los op het lichaam met een korte stok. Daardoor kun je hoofdbewegingen maken. Met baleinen kun je alles bewegen op een hele subtiële manier. Je kunt de schouders laten ophalen en zelfs het hart laten kloppen. Het is een techniek die maximale bewegingsmogelijkheden heeft. Op dit systeem heeft hij dan ook octrooi gekregen. Kees Schrikker, alom bekend in Laren, was

een goede bekende van Bert. Hij ontwierp en beeldhouwde van hout een aantal koppen voor de marionetten, in de tijd dat Schrikker nog een leerling was aan de Academie voor Beeldende Kunst in Amsterdam. Na Kees hebben andere leden van de familie het ontwerpen van poppen en koppen overgenomen.

Met de komst van de bandrecorder werd het mogelijk grote opera's op te voeren zoals; Bastien und Bastienne, Paljas, Cavalleria Rosticana, Lustige Witwe, La Traviata enz. enz. teveel om allemaal op te noemen. Het publiek werd verwend met grote stemmen zoals Maria Callas, Tito Gobbi, Nicolai Gedda enz. Hierdoor kreeg men behoefte aan beweegbare mondjes van de poppen. Joost heeft dat in korte tijd mogelijk gemaakt. Er hoefde toen ook niet meer per se live gezongen te worden.

Tom Poes en Heer Bommel

Dappere Dodo

Televisie

In 1948 was het marionettentheater al betrokken bij de experimentele televisie-uitzendingen die Philips vanuit Eindhoven verzorgde. Lang voordat Bussum zwart-wit televisie begon uit te zenden gaf de AVRO in maart 1950 twee weken lang, als eerste op het vaste land van Europa, demonstraties met kleurentelevisie waarvoor Brugmans theater doorlopende voorstellingen gaf. Op 2 oktober 1951 debuteerde de VARA met de eerste officiële uitzending van de zwart-wit televisie. Willy van Hemert had hiervoor een satire geschreven: 'Twee cameraatjes' die door het marionettentheater Brugman werd uitgevoerd.

Bert Brugman met Figaro uit de Barbier van Sevilla

Enige tijd later werd hem (Brugman) verzocht een aantal kinderprogramma's te maken. En zo werden de avonturen bedacht van Dappere Dodo, zijn beste vriend Kees, de kapitein, oom Jaap, juffrouw Vulpen en opa Buiswater. Het gezin Brugman maakte en bespeelde alle poppen zelf, vervaardigde hun eigen decors, en sprak tevens alle stemmen in. Iedere aflevering duurde 20 minuten en werd live uitgezonden vanuit Studio Irene in Bussum. Na vijf jaar Dappere Dodo (75 afleveringen) maakte Bert weer nieuwe series zoals Tom Poes (18 afleveringen), Bruintje Beer, Buffalo Bill (8 afleveringen).

Verdere voortgang theater

Op gegeven moment waren er vijf gezinnen die van het theater moesten leven. Dus dat verplichtte tot heel hard werken. De Brugmannen hebben opgetreden in Indonesië, Israël, Italië, Duitsland, Suriname, Zwitserland en natuurlijk in Nederland. Ook kon men met feesten en/of andere feestelijke gelegenheden het marionettentheater Brugman vragen om een optreden te verzorgen.

Overdracht van het theater

In 1964 liet Bert Brugman de uitvoeringen geheel aan zijn zoons over en zijn

zoon Joost zette zijn levenswerk voort. Maar pa Brugman kon niet stil zitten. Hij begaf zich op het moeilijke pad van zijderupsen kweken, dat voldeed toch niet en zijn belangstelling ging toen uit naar tapijtnopen, dat leek hem ook wel wat. Hij had de slag snel te pakken en toen hij zijn eerste werkstuk aan een van de directeuren van Van de Brink en Campman liet zien geloofde deze niet dat het handwerk was. Ook dat ging ter ziele en hij ging vogeltjes, kippen en eenden houden. Daarna werd het mozaïektegeltjes bakken, adres service, breien enz. enz. Hij had een onuitblusbare energie! Bert en zijn vrouw Frieda bereikten beiden de leeftijd van 96 jaar. Zij liggen begraven op het RK Kerkhof bij de Vituskerk in Blaricum.

Joost

Joost trouwde in 1956 met Yvonne Witteveen en zij kregen drie kinderen. Isabelle, Mariska en Roeland. Ook hun kinderen hebben meegewerkt in het

60-jarig jubileum in het Rosa Spierhuis. Vlnr. (met poppen uit de Opera de Barbier van Sevilla) Isabel met Elvira, Mariska met Don Giovanni, Roeland met Bartolo, Joost met Figaro, Yvonne met Rosina en Tom met Helisto.

Televisieuitzending van de "Parelvissers". Vlnr. Joost, Vincent en Tom

theater. Mariska heeft in 2000, net als Joost, het theater overgenomen van haar vader. Toen ik later voor verdere gegevens bij Joost en Yvonne terecht kwam in Blaricum vertelde Joost mij het volgende: hij wist zich nog te herinneren op de kleuterschool (vroeger bewaarschool genoemd) in Laren, bij de zusters Dominicanessen gezeten te hebben, n.l. bij zuster Aquina.

Later ging hij met zijn broer naar de Aloysiusschool in Laren met de Motortram de G.T.M. (Gooische Tramweg Maatschappij) voor 10 ct. per 2 kinderen. Maar, als het tweede kind in een andere wagon meereed, moest er 2½ cent bijbetaald worden (waarschijnlijk administratiekosten!). De kinderen kregen echter een dubbeltje mee en hadden natuurlijk geen extra geld bij zich. De conducteur noemde dat op de lat en als het bedrag begon op te lopen en er niet vlot betaald werd kwam er een brief van de Tramwegmaatschappij dat zij geld moesten zien! De broeders waar hij in de klas gezeten heeft op de Lagere School herinnerde hij zich als: broeder Barromeus, Fererius en Albricus.

Mariska

In 2000 nam dochter Mariska Brugman het theater van haar vader Joost Brugman over, samen met haar man René van Tol, die zij op De Rietveldacademie had leren kennen. René speelt al sinds 1988 mee en heeft een grote artistieke inbreng, hij is bovendien beeldend kunstenaar. Toen Mariska 13 jaar was mocht zij voor de eerste keer mee op tournee naar Zwitserland. Zij vertelde: “we speelden de opera Don Giovanni van Mozart. Ik mocht kleine rolletjes doen. Ik vond het ‘t einde. Ik zag opeens hoe geniaal het poppenspel van mijn ouders in elkaar stak – en hoorde hoe prachtig de muziek was. Die combinatie greep me, de vonk sprong over. Op dat moment wist ik: hier wil ik mee verder”.

Het theater onder leiding van Mariska floreert. Ook zij heeft duidelijk haar weg gevonden. Nieuwe ideeën en improvisatie hebben een frisse uitwerking. Er wordt ingespeeld op de actualiteit. Men gebruikt verschillende maten poppen voor de ruimtewerking. Het soort voorstellingen is wel hetzelfde gebleven. Mijn ouders brachten

Mariska Brugman

klassieke verhalen met een kop en staart. Met een duidelijke plot, mooie decors en poppen – en mooie klassieke muziek. Ook de humor is hetzelfde gebleven. “In die zin lijkt ik op mijn opa en mijn vader. Jammer dat mijn opa niet meer kan zien dat wij het hebben overgenomen”.

Mary van der Schaal

Bronnen: Joost en Yvonne Brugman, Rik Brugman, Mariska Brugman, Internet

Nieuwe aanwinsten

De afgelopen vijf maanden is de Kring weer enige interessante zaken rijker geworden. Deze keer was er een zeer bijzondere schenking bij in de vorm van een schilderij, twee steendrukken, een potloodtekening en vier etsen. Deze collectie behoorde toe aan wijlen Piet de Leeuw en waren in bezit gekomen van dochter Athie de Leeuw.

Half juli kwamen we met haar in contact waarna ze begin augustus met haar zuster en tante bij de Kring op bezoek kwam om te kijken waar de werken zouden komen te hangen. Eind augustus vond de overdracht plaats. Contractueel is een en ander goed vastgelegd. Eén van de verplichtingen onzerzijds is dat de gehele collectie permanent tentoongesteld moet worden. Een voorwaarde waar we graag aan voldoen.

Bep Machielse ontfermde zich over de werken en heeft ze smaakvol opgehangen in onze gecreëerde huiskamer.

227

De collectie van wijlen Piet de Leeuw bestaat uit:

- Olieverfschilderij (48 x 66 cm), boerderij aan Verbindingsweg 4, gesigneerd Sterre de Jong jr.
- Ets (19.5 x 25.5 cm), Verbindingsweg 4, ongesigneerd
- Ets (23 x 28 cm), winter Verbindingsweg 4, gesigneerd W.G.F. Oversteegen
- Potloodtekening (31 x 37 cm), Middenweg, gesigneerd A. Wijnstroom
- Ets (25.5 x 32 cm), boerderij 'De Zeven Linden' voor de brand van 1930, gesigneerd O en W in de O.
- Steendruk (33 x 42.5 cm), Kerkpad/Molenweg, gesigneerd Salomon Meyer
- Steendruk (31 x 37 cm), interieurtafereel met klederdracht Laren/Blaricum, gesigneerd H. Valkenburg

Op de zaterdagmiddagen bent u van harte welkom om de collectie te bekijken.

Overige nieuwe aanwinsten:

221 - C. van Breemen-Veenstra

verbandgaasjes met prijsetiketjes

Drogisterij J.P. Kleyn

222 - A. v/d Koot

5 dvd's m.b.t. de 'Blaricumse Brandweer'

223 - J. van Campen

plastic zak 'Slagerij C.J.M. Huyg', schetsboek
over de afbraak en opbouw Langeweg 23

224 - N.N.

7 gemeentegidsen van Blaricum

225 - E. Bek

foto's en tekeningen (archief J. Juffer)
verbouwing pand Binnenweg 3, diverse
diploma's Dhr. Rinus Bek, obligatie BVV'31,
Pastoor Jongerius 50 jaar priester, diverse kranten-
artikelen overval Boerenleenbank januari 1953.

226 - F. Ruijter

hooibergonderzoek 1986,
lijst van monumenten mei 1985

227 - A.M.J. de Leeuw

collectie Piet de Leeuw

228 - A. Calis

draaiboek televisie registratie H. Mis
te Enschede met predicatie door J. Calis

229 - G. Calis

bezorgingsvergunning
Ned. Zuivelcentrale voor J.Vos Jzn.

230 - P. Lindeman

ingelijste foto van Willem Vos (benzinepomp)

231 - E. Poolman Simons-Vos

houtschooltekening van Marie en
Rinus Terweyden door N. Alders

232 - L. Vos, doosje (duplex) veiligheidsspelden

233 - Dhr. Hogestijn,

briefpapier 'Vacantieoord' Nederheem

222

225

230

231

232

Schilders zijn net classificeerders

Portret Henk Machielse door Valerie Hobson

verhalen uit het leven van Henk Machielse

De heer Machielse ontvangt ons hartelijk in zijn huis aan de Windvang, ingericht met prachtige, zelfgemaakte meubels en vele foto's, prenten en schilderijen die herinneren aan zijn werkzame leven. Bijna onmiddellijk laat hij een foto van de heer Oversteegen zien die een belangrijke rol heeft gespeeld in zijn ontwikkeling tot allround ambachtsman. Maar eerst willen we iets weten over zijn achtergrond.

Geboren en getogen in Blaricum

'Ik ben geboren op 11 december 1925 in Blaricum. Mijn vader en de grootouders van vaders kant komen ook uit Blaricum, mijn moeder is een Calis afkomstig uit Laren. Thuis waren we met vier zoons. Jan, mijn oudste broer, is 27 jaar geleden overleden, verder heb ik nog een broer Martin, die woont in Brabant en is er nog Bep, mijn jongste broer, die is 14 jaar jonger en woont tegenwoordig in het ouderlijk huis. Vader was van beroep huisschilder in tegenstelling tot zijn vader die kaai- en dijkwerker was. Met dertien jaar kwam ik van school en ging als loopjongen bij de apotheek werken. Daar verdiende ik fl. 4,50 per week wat volgens mijn moeder een heel aardig loon was voor mijn leeftijd. In het voorjaar van 1940 kwam ik bij vader in dienst. Helaas was er weinig te doen vanwege de oorlog. Hulpstoffen, zoals lijnolie, waren moeilijk te krijgen wat het weinige werk dat er was ook nog eens flink bemoeilijkte. Om toch nog wat te verdienen ben ik gaan werken als spuitser in een speelgoedfabriek in Eemnes, wat heel ongezond werk was. In de avonduren werd er een cursus technisch tekenen gevolgd in Laren. Tot mijn trouwen in 1950 woonde ik nog thuis, maar als getrouwd man wil je een eigen weg gaan. Vader had hier in het begin wel even problemen mee, want nu moest hij mij een weekloon betalen in plaats van zakgeld en dat viel zeker de eerste weken niet mee.

Aan de Waterschapslaan heb ik, samen met mijn schoonvader Klaas Koster, zelf een huisje gebouwd met dubbele wanden, opgeleukt met luiken die ik ergens anders op de kop had getikt. Het huisje, dat stond in de tuin van een vriend, had een eigen pomp. Wetende dat de gemeente voor de bouw nooit een vergunning zou hebben

1950 - De hut aan de Waterschapslaan

afgegeven, werd er illegaal gebouwd. Na hier bijna een jaar zeer plezierig gewoond te hebben werden we bij de gemeente verklikt en moest ik voor het gerecht komen. De boete was drie keer mijn weekloon. Daarop brak ik het huisje af en verkocht het voor een behoorlijk bedrag aan een boer. Weer niet goed, ik kreeg dit keer een boete omdat ik geen vergunning had om het af te breken. Zou hier mijn aversie voor ambtenarij zijn ontstaan? Gelukkig konden wij door me-

dewerking van een andere ambtenaar gaan wonen aan de Korte Molenweg 1, boven in het huis van mevrouw Gouverneur. Daar hebben wij zeven jaar gewoond en is onze oudste zoon geboren. Omdat de bovenwoning voor een gezin niet geschikt was, kregen wij in 1957 de gelegenheid om aan de Windvang te gaan wonen. Hier woon ik nu al 56 jaar met enorm veel plezier’.

1950 - Interieur hut Waterschapslaan

‘Het waren hele fijne mensen’

‘Toen ik 17 jaar was, kreeg ik de tip om bij W.G.F. Oversteegen¹ te gaan werken. Oversteegen had samen met zijn vrouw Jo van Wijk een kunsthandel, met o.a. schilderijen, kristal en juwelen. Het was het derde oorlogsjaar en het waren armoedige tijden. Zo waren er bijvoorbeeld vrouwen die vrijdags juwelen op

zicht kwamen halen en ze op maandag weer terugbrachten! Bijna niemand had geld om dit soort luxe artikelen te kopen. Het risico om opgepakt te worden door de Duitsers, voor de Arbeitseinsatz, werd groter na mijn 18e verjaardag. Op een dag zei Oversteegen: 'Henk, er is een razzia, we gaan naar de zolder.' Daar was een grote houten kast waar we in konden zitten. Oversteegen ging daar, bij kaarslicht, uitgebreid De Lach zitten lezen! Op zulke momenten had hij daar eindelijk eens de gelegenheid voor.

Onder zijn leiding leerde ik lijsten maken voor schilderijen en het inlijsten ervan. Het hout, de zogenaamde staaf-

*Henk Machielse met een schilderij van Huub van Houten
alias Willem Oversteegen*

lijsten, kregen we van een timmerfabriek uit Naarden, goed gewaterd hout dat als damwand was gebruikt. Het was vies blauw hout, waar een profiel ingeslagen was. Ik zaagde het in verstek op maat, deed een inleglat erin en een of meerdere kantlatten van buiten. De lijst werd daardoor breder en dieper. Met houtlijm en krijt maakte ik een papje (paat) en daar ging ik het hout mee bewerken. Als dat droog was werd het rood en zwart geschilderd met caseineverf². Vervolgens werd de lijst dan iets doorgeschuurd en daarna met celluloselak, die vermengd was met goud of zilver, ingesmeerd. Na droging werd het geheel gesausd met omber of gebande sienna met wat lijm en de volgende dag weer gewassen, maar wel met gevoel zodat er toch wat in de hoeken en de ribbels achterbleef. Daarna werd met de achterkant van een marmeren lakstempel uitgewreven wat een prachtig resultaat gaf. De lijsten waren dan ook zeer gewild. Zelf bezit ik nog een paar van deze lijsten.

De achterkamer van het pand aan de Huizerweg fungeerde als atelier. Oversteegen was niet zo druk hoor, men zag hem vaak aan zijn sik trekken, dat was zijn voor naamste bezigheid. Hij maakte prachtige etsen en schilderstukken van plekken in Blaricum. Favoriet bij hem waren sneeuwlandschappen welke hij dan ook veelvuldig heeft gemaakt.

Willem Oversteegen

In die tijd kende ik eigenlijk niemand die schilderijen had hangen, misschien eentje van de paus... De waardering voor mooie spullen, die heb ik toch aan mijn tijd bij Oversteegen overgehouden. Kijk, op deze foto is hij een theekist aan het uitpakken. Daar zaten prachtige vazen en schalen in die ik stond te bewonderen. Toen ik 's avonds naar huis ging zei mevrouw Oversteegen: 'Rijd je een beetje voorzichtig, Henk?' Had ze in de fietstas een kristallen schaalje en een peper-en-zoutstel gedaan. Ik heb het nog. Het waren hele fijne mensen'.

Peper-en-zoutstel, geschenk van mw. Oversteegen

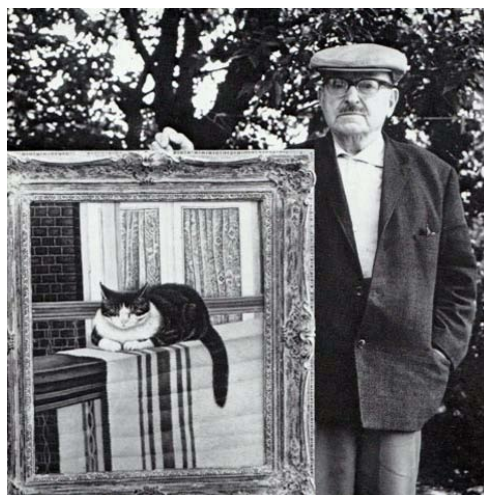
'Betalen deden die kunstenaars niet'

Het eerste schilderij wat ik me herinner was van Sal Meyer³. Een arme Joodse schilder die op het Kerkpad woonde. Hij liep langs de deuren met zijn schilderijen in een kleedje om ze te verkopen. Daar moest dan wel een mooi lijstje om. Ik herinner me een schilderij met een hoge hoed waar twee poesjes bovenuit staken, zo mooi alsof het fotografisch gemaakt was. De mensen zeiden van hem dat hij alleen schilderde als er luchtalarm was: geen mens of beestje te zien (met name zijn stadsgezichten van Amsterdam, red.) Maar goed, uiteindelijk was hij wel de man van de kunstwerken. Ooit kreeg ik een 2½ centstuk fooi

van hem. “Dat is teveel”, zei ik “de fooien zijn afgeslagen” en gaf hem het muntstuk weer terug. Erg vriendelijk van U, hartelijk bedankt zei hij. Ja, dat was lachen.

Eppo Doeve⁴ kan ik mij ook nog goed herinneren. Hij woonde in het achterste deel van een boerderij aan de Kerklaan. Die kon toch zo mooi schilderen. Van de familie De Jong kreeg hij de hele oorlog te eten en uit dankbaarheid schilderde Doeve het hele huisgezin in de trant van de Aardappeleters van Van Gogh. Alle

op het schilderij afgebeelde gezinsleden zijn goed herkenbaar. Het petroleumlicht bescheen de gezichten rond de tafel. Ik heb Doeve bezig gezien met dat schilderij als ik weer eens langs moest om geld op te halen voor de uitstaande re-

Sal Meijer met schilderij

keningen. Doeve deed voor niemand open, maar ik wist wel een manier.

Ik ging heel zachtjes over het pad en luisterde eerst of hij er was, klopte dan op de deur en zei: ‘Ja, ik heb je gehoord, je bent binnen!’ Doeve deed open en zei: ‘Ik heb geen geld maar ik heb wel wat anders voor je.’ Hij nam me mee naar het achterste deel van het atelier, afgeschermd door een gordijn. Hij deed het open en daar zat een jonge Blaricumse meid in haar blote kont! Hij gebruikte zijn schildersmodel als een afleidingsmanoeuvre want, behalve dat ik een mooie ervaring rijker was, kreeg ik toch geen geld mee voor de baas.

Eppo Doeve

Dan had je ook Zwart, die aan het Franse Pad woonde. Daar hing een heel breed bord bij de deur met de eerste twee voorletters van al zijn 13 kinderen, ik weet ze nog uit mijn hoofd: RI-HE-MA-MA-BO-TU-BU-KO-EM-LO-GU-VE-GE. Als de heer Zwart weer eens geen geld had om de rekening te betalen, zei hij: ‘Weet je wat, zoek maar een van mijn dochters uit, dan kun je daar eens mee uitgaan.’

Zo maakten wij ook lijsten voor Han van Meegeren, die woonde in een grote villa in Laren aan de rand van de hei nabij wat nu restaurant La Place is. De villa was van binnen ingericht in Oudhollandse stijl met deuren vol gesmede nagels en grote zwarte en witte tegels op de vloer. In mijn herinnering droeg hij altijd een stofjas en had een alpinopet op. Van Meegeren maakte prachtig werk, maar soms in een zo groot formaat dat ik de gemaakte lijst op de trapper van mijn fiets moest zetten en zo lopend naar Laren ging. Hun huis stond vrij ver van de weg en telkens als zijn vrouw mij had uitgelaten, wachtte ze tot ik bij de weg was om mij vervolgens terug te wenken waarna ik een gulden fooi kreeg.

1942 - Han van Meegeren in zijn atelier

Nog meer artiesten

‘Ik ken Caroline Kaart⁵ vanaf het moment dat zij in het Gooi kwam wonen. Ze kwam uit Schotland en woonde eerst in Amsterdam. Caroline leerde Willy van Hemert kennen via haar eerste echtgenoot Hans Kaart. Toen deze was overleden, trouwde Caroline met Willy. Willy was door het vele werk dat wij voor hem deden, een goede vriend geworden. Hij verhuisde regelmatig en dan moest er weer het nodige geschilderd en geklust worden.

Met onze bestelwagen heb ik Caroline’s spullen overgebracht naar Laren, waar ze gingen wonen aan de Verlengde Engweg. Ik hielp daar met klusjes zoals lampen ophangen. Caroline had een prachtig huis geërfd in Zwitserland. Op een dag in de zomer vroeg ze aan me: “Wanneer ga je op vakantie, Henk?” Nou, zaterdag, denk ik’, antwoordde ik.

‘O, waar ga je naar toe?’

‘Dat weet ik nog niet’

‘Nou, je kunt naar mijn huis in Zwitserland. Dan laat ik de huishoudster alles in orde maken en boodschappen doen. Als je weer weggaat, dan vul je alles weer aan.’

Ik kreeg de sleutel en het adres. We hadden een prachtvakantie in een vrijstaand huis tussen de druiven en uitzicht op het Lago Maggiore met een zwembad voor de deur. De huishoudster was een Italiaanse en had zoals gevraagd het een en ander in huis gehaald. Op een van de eerste dagen stonden we af te wassen, het was lekker warm weer. Ik doe de koelkast open en vind een grote beugelfles met fris water. Ik neem een slokje.....ik dacht dat er een gat in mijn keel brandde! Was het onverdunde grappa, een hobby van de huishoudster. Een halve dag lang kon ik alleen maar schorre geluiden voortbrengen.

Mijn werk als “inbreker”

Mijn broers en ik werkten in het huis van Henk Roland Holst, de jongere broer van de dichter, en zijn vrouw Manon, aan de Goudkust in Laren. Een grote villa, die schilderden we in een winter met zijn drieën van de nok tot de kelder. Toen de klus geklaard was zei Manon: ‘Nou, we hebben het huis verkocht hoor, aan Orlandini van de KLM! Gisteren hebben we een ander huis gekocht in Naarden Vesting, daar is voor jullie ook genoeg te doen.’

Wij waren daar aan het werk, toen Henk Roland Holst binnenkwam op maandagmorgen. Hij vertelde over zijn huis in Portugal waar hij heen reisde per auto want hij had vliegangst. Dat huis waren ze aan het bouwen en voordat het dak

er op ging hadden ze een grote brandkast naar binnen getakeld. Die brandkast kon niet meer open nadat ze hem geschilderd hadden. Met veel bravoure zei ik: 'Als ik een keer in Portugal ben, dan maak ik hem wel open hoor!' Schilders en classificeerders komen tenslotte overal in.'

De volgende dag vroeg Manon: 'Jij had het er over met mijn Henk om naar Portugal te gaan?'

'Nee, nee, zo ver kom ik nooit,' wierp ik tegen. Maar ik ben avontuurlijk aangelegd en besprak het met mijn vrouw. Die vond het een goed idee, het was weer eens wat anders. In tegenstelling tot mijn broers Jan en Bep die vonden het maar niets.

Manon kwam er snel weer op terug: 'En, hoe zit het, Henk?'

'Tja, mijn broers verklaren me voor gek en mijn vrouw vind het niets,' antwoordde ik. 'En wat nog meer?'

'Nou ja, als het zo zou lopen, dan wil ik wel een extra centje verdienen, wat zakgeld, vrije kost en inwoning, een auto tot mijn beschikking en net als hier op zaterdag en zondag vrijaf. En als het langer dan een maand duurt, wil ik ook wel eens naar huis vliegen.'

Kortom, ik kon het krijgen zoals ik het hebben wilde. Die zaterdag vlogen we al naar Portugal. Daar werden wij afgehaald van het vliegveld bij Faro door een chauffeur in livrei. Na het ontbijt op maandagmorgen vroeg ik wat er het eerst gedaan moest worden.

'Nou, de brandkast natuurlijk,' antwoordde mevrouw. Ik kreeg de sleutel, een grote zoals uit een sprookjeskasteel, met twee baarden eraan, zodat je niet kon zien wat boven of onder was. Ik liep naar de brandkast, die er uit zag alsof er een enorme brand was geweest. Dat waren natuurlijk lasbranders geweest van de mensen die hem geprobeerd hadden open te krijgen. Ik steek de sleutel erin, draai hem om, schroevendraaier erdoor voor extra kracht, en gaf een klap met de moker op de deur....hij gaf geen sjoerge. Daar sta je dan met je grote mond. Wat nu? Dan maar eens proberen of dat slot nog verder op slot gedraaid kan worden, dacht ik. Ik draai de sleutel een kwartslag de andere kant op, gebruik de schroevendraaier nog eens. Gaf met de moker een ferme klap op de deur en de sleutel draait vlotjes om. Oei, dacht ik, nu heb ik de sleutel afgebroken. Maar nee ik trok aan de sleutel en met een grote zucht gaat die deur open. Hij was behoorlijk gevuld met pakjes bankbiljetten. Die brandkast stond gewoon ondersteboven: opendraaien was in feite nog verder dichtdraaien.

De hele kwestie duurde nog geen half uur en ik ga mevrouw het heuglijke nieuws

brengen. 'Nou, mevrouw, hij is al open hoor!'

'Dat kan helemaal niet! Half Portugal is hier al geweest, ook de leverancier van dat ouwe ding...' antwoordde mevrouw.

Tja, nu is er zo'n schilder uit Blaricum....'Ik geloof het nog steeds niet hoor!'

Dus ik ging terug, klemde een armbrede stapel biljetten tussen mijn handen, liep terug en gooi het zo op bed. 'Is-ie open of niet?' vroeg ik.

'Nou, je hebt je geld wel verdiend hoor'

'Dus ik kan nou naar huis?'

'Nee, nee, er is nog zoveel te doen!'

Nou dat was echt niet teveel gezegd. De klussen varieerden van het halveren van een grote kast tot het opnieuw inrichten van de stoppenkast. Na vier weken kwam

ik zongebruind weer in Holland aan en was er een einde gekomen aan het Portugese avontuur. Ter herinnering aan deze tijd ontving ik van Manon een boek over de Algarve waarin ze voorin een bedankje had geschreven.

Een allround ambachtsman

Na de oorlog was er genoeg werk. Van oorsprong huisschilder, ontwikkelde de heer Machielse zich tot een alleskunner die lijsten maakte, timmerde, metselde, af en toe schilderijen restaureerde, en...wel eens een kluisje kraakte! In ons gesprek noemt hij de huisschilder een paar keer een classificeerder: iemand die vanwege de controle alle werkzaamheden op een schip moest verrichten. De heer Machielse zag in zijn werkzame leven vele kansen die hij letterlijk met beide handen aanpakte, zoals u in bovenstaande verhalen heeft kunnen lezen.

'Er was veel behoefte aan vaklieden, timmerlieden waren veelal elders aan het werk voor de wederopbouw. Reclame hoefden we niet te maken, we werden vanzelf gevraagd voor allerlei werkzaamheden. Kapotte goten, rotte deuren en kozijnen, alles kon gerepareerd worden door ons, de broers Machielse. De mensen waren daar heel content mee. In de begintijd werkte ik 's avonds ook nog bij Oversteegen, lijsten maken. Later, in de zestiger jaren, vroegen mensen nog wel eens of ik de deuren kon komen lakken. Iedere deur een andere kleur! Dat was een uitvinding van Sikkens, geloof ik.

Zelf schilderijen maken, dat heb ik nooit gedaan, geen tijd voor gehad. Ik had wel gevoel voor kleuren. Als er een schilderij of lijst gerestaureerd moest worden, ging ik goed kijken hoe de kleur was samengesteld. Dan ging ik dat uitproberen op een glasplaatje net zolang tot het dezelfde kleur was.

Schilderen, ik heb het altijd goed gedaan, maar het was niet mijn liefhebberij. Het mooiste vond ik vrij zijn en in mijn schuur alles maken wat een ander niet kon. Ik heb niet alleen de meubels in huis gemaakt, maar ook veel van de machines waarmee ze gemaakt zijn. Buurvrouw Van de Graaf had eens een kapotte naaimachine. Een uurtje nadenken en ik wist hoe ik de machine kon repareren door een klein gaatje in de as te boren en er een zilverstalen pennetje in te persen. Ze heeft nog jaren plezier gehad van die Singer. Ook heden ten dage ben ik nog geregeld in mijn schuur te vinden en bezig met wat kleine reparaties voor vrienden en kennissen.’

Interview: Karin van der Raad-Doornik

Toevoegingen en bewerking: Henk en Ron Machielse

- 1 Willem George Frederik Oversteegen (1894-1959) - architect, kunstschilder, etsen, winkelier, zeer bekend om zijn mooie dorpsgezichten van Blaricum, red.
- 2 Caseïne is een dierlijk eiwit dat in melk voorkomt. Ook in de schilderkunst wordt het toegepast. Caseïne wordt in kalkwater of natronloog opgelost om kleurstof te binden. Op deze wijze geprepareerde kleuren zijn tegen weersinvloeden bestand en bijgevolg bijzonder geschikt om wandschilderingen te maken op droge pleisterkalk. Deze methode ontstond in de Middeleeuwen en kende een hoogtepunt in de plafondschilderingen van de barok. (Wikipedia)
- 3 Salomon “Sal” Meijer (Amsterdam, 6 december 1877 - Blaricum, 1 februari 1965) was een Nederlandse kunstschilder, vooral bekend van zijn schilderijen en etsen van katten en Amsterdamse grachten en straten. Werk van Meijer is te bezichtigen in onder andere het Joods Historisch Museum en het Kattenkabinet in Amsterdam.
- 4 Joseph Ferdinand (‘Eppo’) Doeve (Bandung (Nederlands-Indië), 2 juli 1907 - Amsterdam, 11 juni 1981) staat bekend als ontwerper, schilder, tekenaar en boekbandontwerper.
- 5 Caroline Kaart, geboren als Caroline Paterson Raitt (Blackness (Schotland), 21 december 1931) is een Schots-Nederlandse operazangeres, presentatrice en zanglerares. Ze kwam in Nederland wonen aan het eind van de jaren vijftig nadat ze getrouwd was met de elf jaar oudere tenor en toneelspeler Hans Kaart. Deze overleed echter al in juni 1963 na een mislukte ooroperatie in Lugano, Zwitserland.

Expositie schilderijen, tekeningen en litho's van Sal Meijer

Sal Meijer - zelfportret 1925-1930

In het Joods Historisch Museum te Amsterdam is momenteel de expositie 'Het Amsterdam van Sal Meijer' te zien. Meijer werd geboren op 6 december 1877 in Amsterdam aan de Zwanenburgwal 10 en groeide op in een diamantwerkers gezin. Op jonge leeftijd waren tekenen en schilderen zijn grote liefde, maar hij kwam te werken in de diamantindustrie.

Vanaf 1895 volgde hij lessen aan de 'Teekenschool voor Kunstambachten' in Amsterdam. Later kreeg hij privélessen bij Marie de Roode-Heijermans. Pas op 36 jarige leeftijd legde hij zich volledig toe op het kunstenaarschap. Na zijn huwelijk in 1930 verhuisde hij

van Amsterdam naar Blaricum. Tot zijn dood in 1965 woonde het echtpaar op Kerkpad 22. Naast de Amsterdamse stadsgezichten schilderde hij ook vele Blaricumse huisjes, boerderijen en weggetjes. Zeer bijzonder waren zijn schilderijen van katten. Hij werd dan ook wel eens de kattenschilder genoemd. Zijn totale oeuvre omvat meer dan 800 schilderijen en tekeningen. Het meeste daarvan is echter ongesigneerd.

Sal Meijer - Boerenerf met twee kippen

Heeft u een werk van Sal Meijer?

We denken dat er in meerdere Blaricumse huishoudens misschien wel werk van Sal Meijer aan de muur hangt. Het lijkt ons een aardig idee om deze schilderijtjes bijeen te brengen en te exposeren in ons onderkomen 'Achter de Deel'.

Dus... bent u in het bezit van werk van Sal Meijer en wilt u dat in bruikleen geven aan de Historische Kring Blaricum, neem dan contact op met: Vera ten Broeke-Abels
(secretaris@hkblaricum.nl)
of Bep Machielse,
1e Molenweg 36, tel: 5311338.

Uiteraard zijn uw schilderijtjes tijdens de bruikleen-periode door ons goed verzekerd. Bij het ter perse gaan van deze winteruitgave van de Deelgenoot zijn er al drie schilderijtjes gelokaliseerd en beschikbaar gesteld.

Sal Meijer aan het schilderen in Blaricum

Sal Meijer - Het gele huis aan het Kerkpad in Blaricum

Sal Meijer - Kat in doos

Oude advertenties

met o.a. Kerstaanbiedingen uit vervlogen tijden

Voor de Kerstdagen

onze bekende Weihnachtstollen 50 ct. p.p.
Heerlijke Kerstkransen f 1.- per pond

LUXE BROOD- en BANKETBAKKERIJ

G. C. W. POST

Raadhuisstraat 26 - Telefoon 211 - Blaricum

IJZERHANDEL „DE SMIDSE“

Haarden - Kachels - Forniuzen - IJzerwaren en Gereedschappen
Huishoudelijke artikelen - Aardewerk - Gas- en Electriciteits artikelen

BERTUS ZWART - DORPSTRAAT 1 - BLARICUM

TELEFOON 3759 - POSTGIRO 386117

Voor snelle en vlotte bediening
naar

Slagerij LANPHEN

Angerechtsweg 4 Tel. 400

Alleen 1ste kwaliteit vlees en
vleeswaren

(vleeswaren uit eigen worstmakerij)

W. OVERSTEEGEN,
BLARICUM.

Koloniale Waren, --
- Fijne Vleeschwaren,
Boter, Kaas en Eieren.

Voor de a.s. Kerstmis:
Alle soorten WIJN
BISSCHOP
(ROK en ZWAARDEMAKER).

Flesschen Vruchten,
Sinaasappels,
Manderijntjes,
Appels, enz,

W. J. A. BENNING - BLARICUM

GRONDBOURINGEN - WATERVOORZIENINGEN - LOOD- EN ZINKWERKEN
GAS- EN WATERLEIDINGEN - ELECTRO-TECHNISCH BUREAU
BINNENDOOR 10 - TELEFOON 3154

VOOR DE KERSTMIS:

Prachtige Hulst en Seringen, roode Tulpen en Cyclamen
Tevens Nizzabloemen als Anjelioren, Mimosa. Spaansche peper. - Narcissen enz.

Beleefd aanbevelend,

M. ZEEGERS, Bloemist.
DORPSTRAAT 112 - BLARICUM.

DE EERSTE BLARICUMSCHE DROGIST is JE adres voor

Verbandartikelen, Chemicaliën, en Drogerijen,
Kwasten. Borstelwerk, Glas en Verwaren.
Belast zich met het:

INZETTEN VAN RUITEN,
alle soorten **SCHILDER- en BEITSWERK.**

M. F. KOOPMANS,
NAARDERWEG b. d. HUIZERWEG.
TELEFOON No. 26.

De Georganiseerde Slagers van Laren en Blaricum

maken hierbij bekend dat zij op

2e Kerstdag tot 12 uur geopend zijn

De Slagerspatroonsvereniging Laren-Blaricum

GARAGE - J. KEYER - BLARICUM

AGENTSCHAP DORPSTRAAT 122 RIJWIelen ■ AUTO'S
SIMPLEX RIJWIelen TELEFOON No. 371 MOTOREN

Luxe-Verhuur-Inrichting 20 ct. p. K. M. Repar.-Inrichting

UW ADRES VOOR

Boter, Kaas en Eieren,
Van Nelle's KOFFIE
en THEE

is **G. J. LAM,**
NAARDERWEG 242.
Beleefd aanbevelend.

WILT U VERZEKERD ZIJN

goed en degelijk bediend
te worden, denk dan
om het van ouds bekende
adres van:

C. DE KLERK,
SCHOENMAKERIJ
TORENLAAN 11 - BLARICUM.

Saksische Thuringer WEINACHTSTOLLEN

volgens een zeer oud recept

f 2.- per Kilo,

en zeer fijne

BANKETKRANSEN

à f 2.- per Kilo.

Verkrijgbaar bij

ENZLIN-BAKKERIJ

Huizerweg - Blaricum.

Voor de Kerstdagen:

Extra aanbieding:

Handperen	p. p.	30-35
Handappelen	p. p.	20-22-30
Doosjes Dadeln	p. p.	45-50
Sinaasappels	p. p.	2 1/2 tot 10
Citroenen	p. p.	5-6
Gecsmoot	p. p.	40-45
Pindas, Hazelnooten.		
Pakjes Jurgens Planta	p. p.	38
	2 pakjes	75 ct.
Vijgen	p. p.	25-30-35
Mandarijnen	p. p.	9-10
Kastanjes	p. p.	27
Stoofperen-Winterjannen	p. p.	17-20
Moesappels	p. p.	15-18
Brussels Lof	p. p.	25-30

Verder alle soorten groenten en
fruit tegen concurrerende
prijzen in den

Groenten- en Fruitwinkel
van

H. Krijnen,

Torenlaan No. 330.

STEEDS VOORHANEEN:

**Zure Haring,
Bokking, Makreel**
enz. enz. enz.

Verhalenbundel

‘De dood van een erfgooiër - 100 plaatsen van herinnering tussen Vecht en Eem’

Half oktober is de bundel ‘De dood van een erfgooiër – 100 plaatsen van herinnering tussen Vecht en Eem’ verschenen.

Uit alle plaatsen die binnen het gebied van tussen Vecht & Eem vallen zijn verhalen opgenomen: schokkende, spannende, ontroerende, amusante of verrassende verhalen.

*‘De Erfgooiër’ op de Kei
in Hilversum*

De stukjes zijn eerder verschenen in TVE in de rubriek ‘Lieu de mémoire’ of in ‘Het Gooise Leven’. Ze zijn geschreven door lokale historici die lid zijn van één van de historische kringen, zoals Els van Damme uit Nederhorst den Berg, Juliette Jonker uit de oude gemeente Loenen, Aukje Zondergeld-Hamer uit Weesp, Guus Kroon uit Muiden, John Mol uit Loosdrecht, J. Veerman uit Ankeveen, Hans Kruiswijk uit Soest, Frits Booy uit Baarn, Ed van Mensch en Flosse Wisse Smit uit Hilversum, Bart van Geenen uit Huizen, Bep de Boer uit Laren, Jan Verwaal uit Blaricum, Frans de Gooijer uit Naarden, Mariet Piebes uit Bussum, Jaap Groeneveld uit Eemnes en vele anderen.

De redactie van de bundel bestaat uit Henk Michielse, Jaap Groeneveld, Eva Schild en Ruud Gortzak. Henk Michielse schreef ook een korte inleiding in het boek.

De bundel is fraai uitgegeven door BDU Boeken en in full color gedrukt. De verhalen beslaan één of twee pagina’s; in totaal 144 stuks. Bij elk verhaal staat, naast één of meerdere afbeeldingen, in een kleurenkadertje ook vermeld welke herinneringsplaats er nog te bezoeken is, zoals de plek waar de erfgooiër Hendrik Smit werd doodgeschoten en waar binnenkort voor hem een monumentje komt, aan het einde van de Schapendrift in Blaricum. Kortom, een mooie bundel om bijvoorbeeld cadeau te doen voor Sinterklaas of de feestdagen.

De winkelprijs bedraagt € 17,50, maar donateurs van TVE krijgen natuurlijk korting. Bestellingen ad € 15,00 per exemplaar kunnen worden opgegeven bij de penningmeester Iny Hoogendijk-Vranken, Rostocklaan 7, 1404 AD Bussum; e-mail Penningmeester@tussenvechteneem.nl

Singellezing 2011 *(deel 3)*

Singel 9

Bewoners van dit pand waren o.a. Gerard Loman en later Henk en Mien van der Heiden. Daar er verscheidene families van der Heiden aan de Singel woonden, werd de weg ook wel het ‘Van der Heidenstraatje’ genoemd.

*Lies van der Heiden
voor de schuur van
nr. 9 ca. 1930*

*Het huis zoals
het er afgelopen
zomer uitzag*

Singel 10-12

Deze woning is begin 1900 gebouwd en werd bewoond door twee families. In de loop der jaren hebben er veel mensen gewoond. Gedurende de oorlogsjaren woonde de familie Greefkes er. Daarna ondermeer de arts Ploos van Amstel. In welk jaar het samenge-

Achterzijde rond 1950

De achterzijde anno 2011

voegd werd tot één woning is niet meer te achterhalen. Sinds 1990 wordt het huis bewoond door de familie Van Weerden die het in 1995 grondig liet verbouwen. Op de vloering kwamen twee slaapkamers en een overloop met daarlangs een bibliotheek. Op de begane grond werd eveneens een slaapkamer gerealiseerd en de keuken werd vergroot. Bij communicatie met de gemeente Blaricum spreekt men nog altijd over het pand Singel 10-12. Zo moest ook voor het plaatsen van een nieuwe gasmeter het juiste huisnummer worden opgegeven. Anders wist men werkelijk niet bij welke woning aangeklopt moest worden.

Singel 10-12 anno 2011

Singel 11

Mevrouw Mol-Ploeger is de tweede bewoonster van dit huis. Ze is een geboren en getogen Blaricumse en dochter van wijlen 'meester' Ploeger van de Openbare School. De eerste bewoners waren Gerard en Fenna van den Bogaard, afkomstig uit Amsterdam. Het vreemde aan dit perceel is dat er sprake is van drie verschillende koopakten. Dit heeft te maken met de doorbraak

De langgewenste nieuwe aanbouw

van de Singel naar de Bergweg destijds en de diverse perceelverschuivingen die hebben plaatsgevonden. In 2003 werd een uitbreiding aan de achterkant aangevraagd. Pas in 2006 kon dit na goedkeuring gerealiseerd worden.

Zomer 2011 gezicht vanaf de Singel

Singel 13

Voor de omnummering was dit huis nummer 17, het was het huisje van Pé Puyk. Van 1941 tot 1947 werd het bewoond door de familie Ruijter. Het perceel grensde in die tijd aan dat van Jan Lanphen. De oorlogsjaren waren moeilijke tijden voor iedereen. Mede daardoor heerste op de Singel een groot gemeenschapsgevoel. Moeder Ruijter zei daar later

altijd over: “Jans en Jan Lanphen hebben ons de oorlog doorgeholpen”. Overbuurman Evert Greefkes, die toen al bij de ‘Gooi en Eemlander’ werkte, was aardig goed geïnformeerd wanneer er een razzia op komst was. Hij waarschuwde dan direct de jonge mannen in de naaste omgeving. Ze verscholen zich dan in een soort ondergrondse hut in de bosschage van de berg. Het hout voor die hut was afkomstig van sloophout uit Kamp Crailo waar Joop Lanphen tewerkgesteld was. Als Duitsers vroegen waar hij al dat hout voor nodig had dan was steevast het antwoord: “Ik moet nog een paar konijnenhokken timmeren”.

Na de familie Ruijter kwam de familie Mulder. Zij hebben er gewoond tot aan de sloop eind jaren zestig. Sinds september 2010 wordt de huidige Singel 13 bewoond door de familie Recourt. Pim is opgegroeid in Blaricum aan de Lange-
weg. Hij is dus niet zo ver van zijn ouderlijk huis terechtgekomen.

Singel 17 rond 1950

*Vlak voor de sloop i.v.m. de
doorbraak naar de Bergweg*

*Interieur ten tijde van
de familie Mulder*

Het huidige pand Singel 13

Singel 14

Het huis werd aanvankelijk aan de ene zijde bewoond door Cor Vos en aan de andere zijde door mevrouw Nuss. Deze excentrieke vrouw was een dochter van een fotograaf en ansichtkaartenmaker. Later is zij verhuisd naar Bussum en daarna naar het Friese Berga. In 1973 kocht Jan de Gooier het huis van zijn oom, aannemer Willem de Gooier. Jan groeide op als zoon van een veehouder maar werd geen opvolger in het bedrijf. Gedurende 15 jaar werkte hij bij bouw-

bedrijf Eggen-

kamp, daarna

is hij zijn eigen

aannemersbedrijf begonnen. Op de aange-

kochte grond van zijn ouders werd in 1988 onder

architectuur van Jan Juffer de mooie werk-

plaats gerealiseerd.

Mevrouw Nuss en het echtpaar Ruijter

Jan de Gooier voor de stal

Singel 14

Singel 15

In deze grote loods was het grondwerkbedrijf van Herman van der Heiden gevestigd. Enige jaren geleden is het omgebouwd tot Blaricumse brandweerkazerne.

Singel 17

Op deze plaats stond het garagebedrijf van mevrouw Kruiemel. Voorheen was deze werkplaats gevestigd op de Mathijssenhoutweg. Enige jaren geleden is het garagebedrijf gesloopt en is er een gebouw gekomen waar een tiental bedrijfjes een plekje hebben gevonden.

Singel 18

Corrie en Jopie de Gooijer zijn de bewoners van Singel 18. Zij komen uit een gezin van acht kinderen en wonen tot op heden nog steeds in hun ouderlijk huis. Vader de Gooijer kocht het huis in 1935 en begon er een gemengd bedrijf, er werd dus gedaan aan

veehouderij en landbouw. Daar-

voor had er o.a. een steenkolenhandel in gezeten. Toen het beter ging in het boerenbedrijf kwam er een uitbreiding van de stal. In 1980 is bij de verbouwing de gehele kap eraf gegaan. Onder het pannendak bleek geen houten dakbeschot te zitten maar een afdeklaag van riet. Het is geworden tot een mooie boerderijwoning. Eén van de hobby's van de gezusters is, buiten het verzorgen van hun paard, werken in de tuin. 's Zomers is het een prachtige hof met honderden fuchsia's.

Jopie en Corrie de Gooijer

Trouwfoto Jan de Gooijer en Aal de Graaf

Winters tafereel Singel 15

Singel 19

Het huis wordt nu al 18 jaar bewoond door de familie Cohn, een gezin met drie kinderen. Hoewel de oudste zoon Blaricum een beetje een saai dorp vindt, woont de familie er tot volle tevredenheid. Het huis is als het ware midden in de berg gebouwd. In de loop der jaren zijn er verschillende verbouwingen geweest, uitgevoerd door overbuurman Jan de Gooijer onder architectuur van naaste buurman Menno Ongerling. De heer Cohn noemt het nu een echt Blaricums huis.

De familie Cohn

Een indruk van het interieur

De fraaie raampartij van buiten gezien

Singel 21

Hier stond oorspronkelijk de boerderij van de familie Lanphen. In de jaren tachtig kocht Peter Lanphen de grond en was er voor de familie Ongering ruimte om er een huis neer te zetten van zes bij tien meter. Aangrenzend was er ook

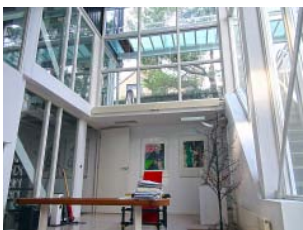
Het oorspronkelijke boerderijtje van de familie Lanphen

nog een stuk gemeentegrond. Dat stukje werd eveneens verworven en zodoende kon er een huis van tien bij tien meter worden gebouwd. Het idee was om op de begane grond de dokterspraktijk te maken en in de ruimte daaronder het architectenbureau met veel daglicht. Boven

dit geheel kwam de woonruimte in de vorm van een zwarte doos. De welstandscommissie stemde in met het plan, maar de kink in de kabel waren de buurtbewoners. Men vond het bouwsel veel te massaal en niet passen in de omgeving. Uiteindelijk kwam het huis toch tot stand in 1992 na diverse procedures zelfs tot aan de Raad van State. De oude leilinden die al voor de boerderij stonden, hebben gelukkig hun plaats behouden zodat het lijkt alsof het huis er al decennia staat. Volgens Ongering is het de mengeling van boerderijen, oubollige en hypermoderne huizen die in het dorp zij aan zij staan, die de charme van het dorp Blaricum bepalen.

De familie Ongering-Lanphen

Interieur foto's Singel 21

Singel 21, de huidige situatie

Singel 23

Jacob Schaapherder, afkomstig uit Laren en gehuwd met Betje Klaver, kocht het huisje in 1907. Ze kregen vijf kinderen (Tonia, Cornelia, Nelly, Jan en Tijmen). In 1917 werd het woninkje officieel ingezegend door dominicaan P. van den Brink. Hij was aalmoezenier van de Belgen. Dochter Cornelia (tante Creel) heeft er tot het laatst van haar leven gewoond. Co Schaapherder, zoon

De oude boerderij

van Tijmen, heeft ook nog een paar jaar bij zijn tantes gewoond en sliep in de omgebouwde paardenstal. Het huisje was erg eenvoudig, het had bijvoorbeeld slechts één elektriciteitsgroep met een stop van tien ampère. Na de dood van tante

Creel raakte het huis steeds meer in verval. Co en Joke Schaapherder kochten de grond uiteindelijk en het huisje werd gesloopt. Co en Joke lieten er een prachtig nieuw huis op zetten dat weinig lijkt op het vorige. Ze hebben er gewoond tot 2008.

De woonkamer net voor de sloop

Interieur van de oude stal

Nel en Toon Schaapherder in 1961

*Bewijs van
Intronisatie
uit 1917*

De huidige situatie Singel 23

Levensverhalen schrijven

Karin van der Raad-Doornik

Cursus door de HKB

Loopt u met plannen rond om uw herinneringen aan uw jeugd, uw loopbaan en/of uw familie op papier te zetten? In deze cursus ontdekt u hoe u deze verhalen op een creatieve manier kunt opschrijven.

Samen met uw medecursisten doet u oefeningen en opdrachten en maakt u kennis met diverse literaire vormen en technieken om de geschreven teksten verder vorm te geven. U leert ook feedback te geven en te ontvangen op uw werk en dat van uw medecursisten waardoor u de kans krijgt de teksten te herschrijven zodat de verhalen ook voor anderen boeiend zijn om te lezen.

Voor wie is deze cursus bestemd?

Zowel beginnende als gevorderde, volwassen schrijvers van 18 tot 98 jaar, mannen en vrouwen van alle gezindten kunnen deelnemen aan deze schrijfcursus. De deelnemers moeten wel minimaal basisonderwijs hebben genoten. De cursisten zijn geïnteresseerd in de eigen familiegeschiedenis en die van hun dorp en willen graag hun verhalen op papier zetten.

Wat gaat u doen?

De deelnemers schrijven autobiografische teksten waarin zij hun herinneringen en ervaringen in hun eigen, persoonlijke taal weergeven. Elke les heeft een eigen thema, zoals de voornaam en de familienaam, eerste herinneringen, eten en drinken, vakantie en vervoer, kleding en vriendschap.

De deelnemers ontdekken hun inspiratiebronnen door het doen van associatieoefeningen en het bekijken van beeldmateriaal. De verhalen maken kans om in Deelgenoot gepubliceerd te worden na selectie door de redactie.

Waarom deze cursus?

Het doel van de cursus is de deelnemer op weg te helpen met zijn of haar avontuurlijke reis van het schrijven en hem onderweg samen met medereizigers begeleiden om zijn eigen taal en stem te laten ontdekken.

Daarnaast wil deze cursus een actieve deelname aan de geschiedschrijving in het algemeen en Blaricum in het bijzonder bevorderen.

Waar: De cursus wordt gehouden in de ruimte van de Historische Kring Blaricum op woensdagmiddag van 13.30 - 16.00 uur, 8 bijeenkomsten.

Wanneer: 9, 16, 23, 30 januari en 6, 13, 20, 27 februari 2013

De kosten: € 100,- voor leden van de Historische Kring
€ 120,- voor niet-leden
Minimum aantal deelnemers: 6
Maximum aantal deelnemers: 10

Indien u geïnteresseerd bent, kunt u contact opnemen met docente Karin van der Raad-Doornik, e-mail: ka.raad@planet.nl, tel. 035-5422730

Dorpswandelingen

Iets te vieren of Blaricum beter leren kennen?

De Historische Kring verzorgt wandelingen met gids.
U kunt uw wensen aan ons bekend maken. Kosten, afhankelijk van de grootte van de groep, minimaal € 30.
Aanmelden per e-mail secretaris@hkblaricum.nl
of telefonisch 06 53 168 006.

Herman van der Heiden b.v.

AANNEMINGS- EN VERHUURBEDRIJF, GROND- WEG- EN WATERBOUW

• Bestrating • Grondwerk • Riolering • Sloopwerken

Veelzijdigheid is onze kracht

Bedrijfsterrein/Kantoor:
Randweg 4 (Midden) - 1272 LZ Huizen
Tel.: 035 - 5383620 / 5257453
www.hermanvanderheiden.nl

BRL SVMS-007
veilig en
milieukundig
slopen
gecertificeerd sloopbedrijf

Café d'Ouwe Tak

Het café is de hele week geopend. Op woensdag t/m zondag
wordt voor u gekookt van 17.00 tot 21.30 uur.

Café d'Ouwe Tak:
Het café waar je óók kunt eten!

Eemnesserweg B13, 1261 HD Blaricum, 035-5314300, www.ouwetak.com

'Uw kruidenier om de hoek'

*Maandag t/m
zaterdag zijn wij
tot 21 uur open!*

Familie Ton • Huizerweg 8, 1261 AW Blaricum • Tel: 035-5386006

Schaap Hollander

MAKELAARS

Burgemeester van Nispen van Sevenaerstraat 27 ~1251 KE ~ Laren NH

Telefoon 035 - 5334242 ~ Fax 035-5334242

www.schaaphollander.nl ~ makelaars@schaaphollander.nl

Marquiette Schaap-Warmink ~ Gijs A. Jansen

Lid Nederlandse Vereniging van Makelaars

Heb je nog nieuws...?!?

Wel en wee in Blaricum

door Frans Ruijter

Boek over Blaricums. Over dagelijkse gebeurtenissen, lief en leed, belangrijke en minder belangrijke zaken gedurende de periode 2002-2011. Opgetekend en van commentaar voorzien door Frans Ruijter.

**Steun de uitgave van het boek en
koop één of meer exemplaren.**

Prijs: € 24,95

*De jubileumuitgave van het boek 'Is er nog nieuws...?!?' van Frans Ruijter
werd mede mogelijk gemaakt door :*

- ♦ Albert Heijn (Familie Ton)
- ♦ Gemeenschapsfonds
- ♦ Van Gooische Huize makelaardij o.z.
- ♦ Jan van Campen
- ♦ Stichting Promotie Blaricum
- ♦ Wester, Campagne en Van Breemen
- ♦ Rabobank Noord Gooiland